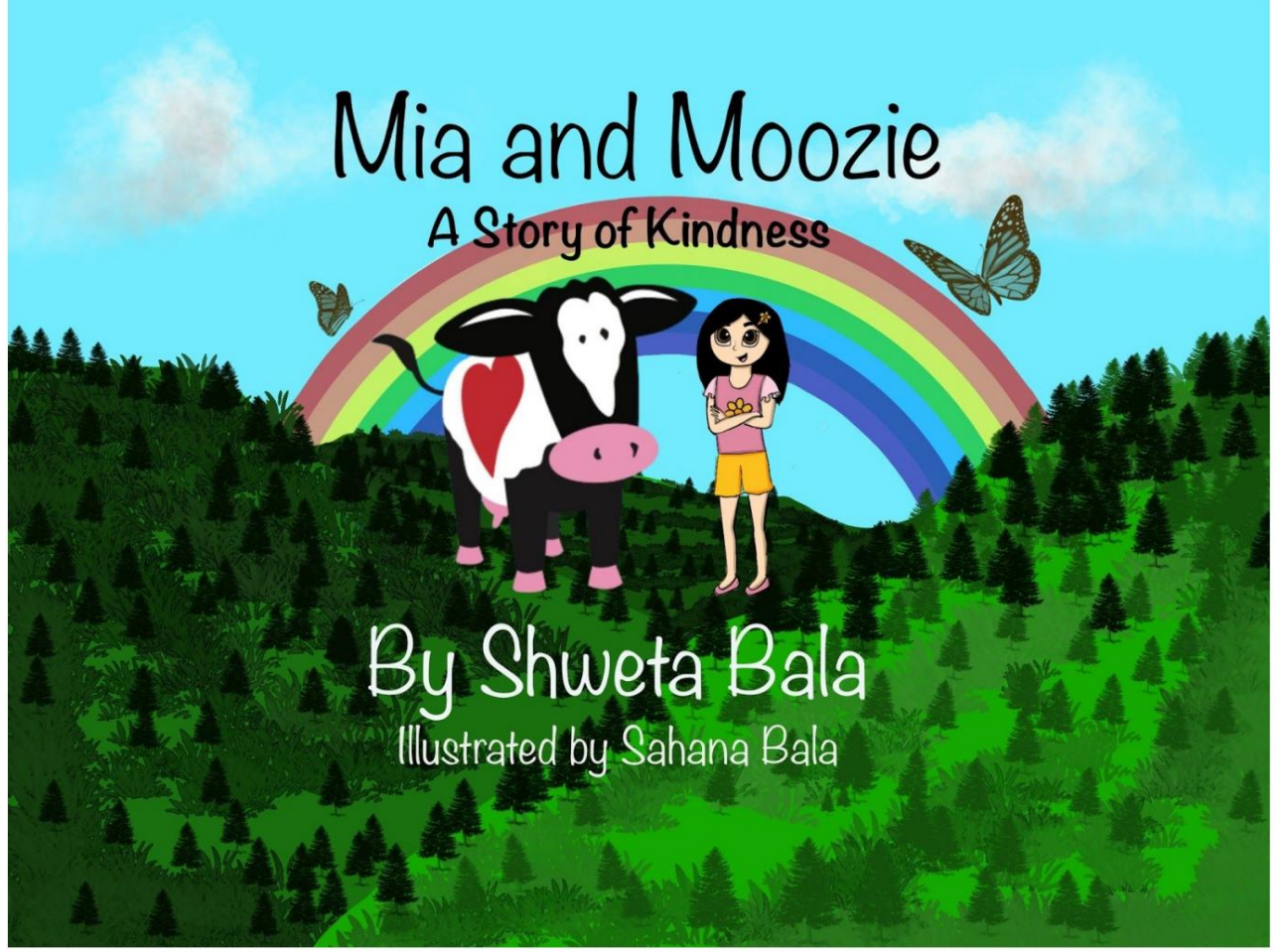

म या च मूजी च
दयालुतायाः कथा

श्वेताबलेन
सहना बाला द्वारा सच त्र

एकस्म न्व शाले नगरे म या नाम बाल का न वसत स्म । म या क्रीडां नृत्यं
गायनं च बहु रोचते स्म । जनानां प्रत प्रसन्नवृत्त्या म या इत्यस्याः सर्वेषां आसपासस्य जनानां
रोचते स्म । म या जनान् सुखेन अभिवादयत स्म ते च तां मुखेन व स्मयेन अभिवादयन्त
स्म ।

एकस्मिन् नन्दनेमया प्लास्टिकस्य जलस्य चषकं हस्तेषु च पस्पुटं च गृहीत्वा उद्याने भ्रमन्
स्म । एकदा सा कृता तदा सा तान् पुनः प्रयोगस्य कूपस्य स्थाने भूमौ कृष्णं पतवती । मया इत्यस्याः एकः मत्तः
एमली तस्याः कर्माण दृष्ट्वा तस्याः कचरान् दृष्ट्वा अतीव आश्चर्यचकितः अभवत् ।

सामयाम् उपसृत्य पृष्टवती कर्मणं त्वं कचरान् तृणेषु कृष्णं पतवान्

मया प्रतवदतस्मिन् समीपे कचराशयः नासीत् अतः अहं तत्र कृष्णं पतवान् इति ।

त्वया अद्यापि तत् न कर्तव्यम् मया । पर्यावरणस्य कृते दुष्टम् अस्ति इति ।
एमली अवदत् ।

एतत् केवलं द्वौ कचराखण्डौ आस्ताम् । मया टिप्पणी कृतवान् ।
कर्मणं त्वं स्वगृहे एव तत् करिष्यसि कचराखण्डद्वयं त्यजतु
च नृत्यतु मया अहं जानामि यत् त्वं शीघ्रमेव सम्यक् न रण्यं करिष्यसि ।
ततः एमली स्वगृहं प्रतर्गन्तुं आरब्धा तथा च मया कर्म करोत इति च नृत्यतुं आरब्धा ।

तस्याः रात्रौ मया इत्यस्याः वचनं त्रुटमः स्वप्नः आसीत् । स्वप्ने मया इत्यस्याः समीपं मूजी
नाम का गोना अभवत् ।

मूजी स्वस्य परचयं दत्तवती नमस्ते मया अहं मूजी अस्मि । मा भूत्
भीतः उद्याने यत् घटं तं तस्य वषये मया भवद्भः सह वार्तालापः करणीयः इति ।

मया अपृच्छत् कर्मणं लघु कचराखण्डः एतावत् महत् च नृताजनकः

भवता यत् कृतं तत् पर्यावरणस्य कृते दुष्टम् अस्ति । मया सह आगच्छतु वयं च
व भून्स्थानेषु गत्वा कचराणां वषये तेषां भावः कथं भवति इति पश्यत इति ।

मया तदनुमोदितवती ते च एकं पन्थानं गन्तुं आरब्धवन्तः ।

यदा ते वने गच्छन्त स्म तदा म या एकस्म न् तडागे तरन्तं दुःखी वार्तालापं हंसं दृष्टवान् ।

म या ताम् अपृच्छत् क ं प्रकरणं हंसमहोदया

हंसः प्रत्युवाच तडागे एतावत् कचरा अस्ति यत्र अहं खादाम तराम च । अस्माकं बहवः
कचराणां कारणेन क्लृप्ताः अवश ष्टाः सन्ति । अहं यथार्थतया कामये यत् जनाः कचरान् त्यक्त्वा
पर्यावरणस्य साहाय्यं कर्तुं आरभन्ते।

इदानीं तुलने बहवः प्राण नः जीव ताः सुख नः च स्युः इति ।

म या दर दरं हंसं दृष्ट्वा तस्य दुःखदं कथां श्रुत्वा अतीव दुःख ता अभवत्।

अच रेण मूजी म या च काननेषु व हारं कृतवन्तौ यत्र मार्गः गच्छत स्म
तान् अतीव दुर्बलं वृक्षं दृष्टवान् यस्मिन् कृशशाखाः लम्बन्ते स्म।
म या वृक्षं पृष्टवान् क मर्थं त्वं दुःख तः असि Mr.Tree

वृक्षः प्रत वदत स्म यत् अस्माकं बहवः पोषकद्रव्याण न प्राप्नुवन्त इत सर्वेषां कचराणां
कारणात् फलानां उत्पादनं त्यक्तवन्तः । अस्माकं बहवः रोगाः दुर्बलाः च भवन्त । वयं शीघ्रमेव सदा गमिष्यामः
यद एषा कचराणां प्रवृत्तिः न रन्तरं भवत । वयं मनुष्याणां कृते एतावत् कुर्मः। वयं तेभ्यः राष्ट्रे यन कु जान
ददमः यत्र ते आश्चर्यजनकं प्रकृतं द्रष्टुं शक्नुवन्त । वयं तेभ्यः श्वसतुं वायुः तेषां गृहाणां काष्
पशुपक्षणां स्थानं च ददमः तथापि ते अस्मान् क्षतं कुर्वन्त इत ।

दर द्रस्य वृक्षस्य एतावत् दुःखं दृष्ट्वा म या हृदयव दार तः अभवत् ।

वृक्षं यथाशक्त शान्तं कृत्वा मया मूजी च वृक्षशाखायां रुदन्तं मत्प्रवतः पक्षिणं
दृष्टवन्तौ ।

मया आहूतवान् कर्मप्रकरणं पक्षिणम् कर्मस्थं रुदस
खगः प्रत्युवाच अहं भोजनार्थं मृगयमाणः आसम् यदा अहं भूमौ कर्मपदं दृष्टवान् ।
मया चान्तं तम्यत् एतत् कर्म च त्भोजनं यत् अहं मम पण्डितान् पोषयितुं शक्नोमि ।
कचरा एव अभवत् अधुना मम लघुबालाः रोगी सन्तः । एतत् सर्वं कूपं कुर्वतां मनुष्याणां कारणात्
अस्ति । कर्मस्थं मनुष्यैः कचरान् पुनः प्रयोगकक्षे स्थापयितुं न अपि तु भूमौ कक्षं पतुं
भवति

म या एतावत् स्तब्धा अभवत् यत् सा सर्वाण क्षत ँ दृष्ट्वा रोद तुम् आरब्धा यस्य सा
भागः आसीत्। सा अवगच्छत् यत् यद सा अन्यैः सह एतत् घोरं व्यवहारं न रन्तरं कुरन्त तर्ह
पर्यावरणस्य नाशः भव ष्यत । सा अवगच्छत् यत् सा एतत् न लक्ष्य त्वा अप करोत

म या मूजी इत्यस्मै उद्घोषयत स्म यत् अधुना अहं अवगच्छाम यत् मया क ँ दुष्कृतं
कृतम्। मया पृथ वी मम गृहम् व व्यवहारः कर्तव्या। धन्यवादः मूजी यत् मां पर तः दर्शय त्वा मां
लक्ष्यं कृतवान् इत ।

मूजी अवदत् अहं प्रसन्नः अस्म यत् भवन्तः अवगच्छन्त यत् अहं क ँ प्रयतमानोऽस्म
कथय। सदैव दयालुः भूत्वा पर्यावरणस्य संरक्षणं कर्तुं स्मर्यताम्

यदा अलार्मः ध्वनं तवान् तदा मया अधः कं उज्ज्वलतया प्रसन्नतया च जागरं तवती
यतः सा पृथुवीं कथं उत्तमं स्थानं कर्तुं जानातु स्म । मया पर्यावरणक्लबम् आरब्धवती
पर्यावरणस्य संरक्षणवशं स्वर्ज्यमानं च साक्षात् कृतवती । यदा सा आकाशं उपरि पश्यति स्म
तदा मया मूजी इत्यस्याः उपरि अधः स्म तं कुर्वती दृष्टवती ।

अन्तम्

म यामूजीयोः न र्मातृणां व षये १.

श्वेता बाला २०२० तमे वर्षे यदा म या एण्ड् मूजी इत ल ख तवती तदा १० वर्षीयः आसीत् तथा च एकस्म न् ऑनलाइन व द्यालये लॉरेल् स्प्र ग्स् व द्यालये ५ कक्षायाः छात्रा आसीत् ।

श्वेतायाः भग नी सहना बाला इत्यनेन १५ वर्षीयायाः कैल फोर्न यादेशस्य सैन् जोस् नगरस्य ल न्ब्रोक् उच्चव द्यालये ९ कक्षायाः छात्रा च सत कथायाः च त्रणं कृतम् ।

मूजी तथा बालदयासंजालस्य कृते तेषां दयालुकार्याण सन्त

कथाः १.

- १. म या च मूजी च
- २. मूजी इत्यस्य दयालुतायाः जादू
- ३. मूजी इत्यस्य सकारात्मकशब्दाः
- ४. मूजी तथा सर्कस

काव्य

- १. मूजी कव ता

पहेलीः १.

- १. Moozie शब्द अन्वेषण
- २. शब्दान् व मोचयन्तु

पोस्टर Covid महामारीकाले प्रारम्भे एव न र्म ताः १.

- १. मूजी वदत मास्कं धारयन्तु
- २. मूजी हस्तौ प्रक्षालत

नेवरग्रीननगरे मूजीइन्द्द्रधनुषः च

कोल न् बार्का द्वारा

सर्वे अध काराः सुरक्ष ताः

बाल दयालुता संजाल द्वारा प्रकाश त

www.moozie.org इत्यत्र

नेवरग्रीननगरे मूजीइन्द्रधनुषः च

कोल न् बास्का द्वारा

मूजी द गोः यथाशक्त दयालुः अस्ति । तस्याः अपेक्षया अन्यः कश्चिद् प्राणी दयालुः नास्ति । सा एकदा प्रातःकाले मेल आगत्य इन्द्रधनुषः वत्सस्य सह मन्दं क्रीडति स्म। कृषकः टेड् तस्य जाँचं कर्तुं अगच्छत् ।

मूजी भवतः कृते क मप अस्ति कृषकः टेड् मेलबॉक्सतः आहूतवान्। स्वनामस्य शब्देन मूजी कृषक टेड् इत्यस्य समीपं धावति क मप पदं न पदाभमुखीभवति इति सावधानम् । कृषकः टेड् तस्याः हस्ते एकं ल फाफं दत्तवान्।

अन्तः कागदः अवदत् ।

प्र य मूजी ९.

मम नाम ताल या मम भवतः साहाय्यस्य आवश्यकता अस्ति कृपया नेवरग्रीन स टी इत्यस्मिन् १५४ एट्ल रोड् इत्यत्र आगच्छतु।

गंभीरतापूर्वक

ताल या

हम्मम् ... क दोषः इति च न्तयाम इति मूजी अवदत्। ताल यायाः साहाय्यं कर्तुं दयालुः भवति । तथा च मूजी रेनबो फार्मर् टेड् च स्वस्य ट्रैकेन नेवरग्रीननगरं प्रति गतवन्तः ।

त्रयः नगरं द्रष्टुं अपूर्वं मूजी नेवरग्रीननगरस्य घोरं दुर्गन्धं जघ्रत स्म । भयंकरं आसीत् तथा च यदा मूजी उच्चैः न वदति सति तदा सा पूर्वमेव पश्यति एव गन्धं करोति यत् ताल या क मर्थं लखति । अचरेण ते नगरं प्रवृष्टवन्तः ।

नगरे ते एट्ल रोड् इति मार्गं प्राप्नुवन् । कृषकः टेड् गृहस्य १५४ द्वारं ठोकति तवान् ताल या च द्वारं उद्घाटयति । आगमनार्थं सर्वेषां धन्यवादः ताल या आशापूर्वकम् अवदत्।

वयं साहाय्यं कर्तुं प्रसन्नाः स्मः परन्तु कर्तव्यम् इन्द्रधनुषः अपृच्छत्। सर्वे च न्तवन्तः।

तदा मूजी कौतुकेन कचरापेटिकायां न रीक्षते स्म। सेबकोरं वहाय शून्यम् आसीत् ।

तत् एव मूजी प्रसन्नतया मूडं कृतवती। कोल न् एतत् वाक्यं च त्रे सजीवीकरणं कर्तुम् इच्छति ।

अस्य कः अर्थः ताल या अपृच्छत्।

कचरापुटस्य उपयोगेन वयं कचरान् उद्धर्तुं शक्नुमः मूजी उत्तरं तवान्।

तत् दुर्बलं चारः भवेत् इति इन्द्रधनुषः अवदत्। तत् द्रव्यं कुत्र अभवत् इति वयं न जानीमः।

हम्मम्... आह मम केवलं तत् वस्तु ट्रैके अस्ति ट्रैकात् दस्तानान् ग्राबर् च प्राप्य कृषकः टेड् अवदत्।

एकदा ते एटल रोड् समाप्तवन्तः तदा दलं जयजयकारं कृतवान् अथ ते नगरं शेषं दृष्टवन्तः।

अधुना कदापि समाप्तं न करिष्यामः ताल या वलपत्। न कश्चिन् न कथं

अस्माभः न त्वक्तव्यम् इत मूजी अवदत् । कदाच त् अस्माभः नगरात् साहाय्यं प्राप्तव्यम् ।

महानः व चारः मूजी क न्तु कथं ताल या अपृच् त् ।

च न्ता मा कुरु ताल या मम योजना अस्त् इत मूजी आश्वासयत् ।

मूजी गतः चरत च सर्वं मार्गं नगरचतुष्कं यावत्

शनैः शनैः च वायुना पूरय तुं आरब्धवान्

एकदा च मूजी इत्यस्य शरीरं व शालं गोलम् आसीत्

एकः लघुः शब्दः मुक्तः प्रथमं कठ नं श्रवणम् ।

ततः शब्दः अद्याप उच्चतरः उच्चतरः अभवत्

यावत् अतीव उच्चं सुपर श्र ल् च आसीत्

नूतनं शब्दं श्रुत्वा जनसंख्या बहः आगता

मूजी इत्यनेन यः शब्दः कृतः आसीत् सः शब्दः इत प्रस द्धः

MOOOOOO कोल न् अस्य शब्दस्य च त्रे सजीवीकरणं कर्तुम् इच् त ।

यदा मूजी इत्यस्याः मूः स्थग तः तदा सर्वे जनाः प्रश्नं कुरुवन्तः तस्याः समीपं गतवन्तः । अथ ताल या

बहः आगत्य समस्यां व्याख्यातवान् । नगरजनाः अवगच् न् यत् तेषां नगरं अव्यवस्था अस्त् तथा च...

साहाय्यं कर्तुं न श्चयं कृतवान् ।

अन्ते समग्रं नगरं स्वच् आसीत् नगरजनाः मूजी इत्यस्य कृते जयजयकारं कृतवन्तः ।

मूजी कृते न तम्ब न तम्बः हुर्रे

तथा च मूजी ताल या च स्वस्य व दां साक्षां कृतवन्तौ ।

अलव दा मूजी इत ताल या अवदत् ।

अलव दा ताल या इत मूजी अवदत् । यद कदाप भवतः साहाय्यस्य आवश्यकता भवत तर्ह् अस्मान् नः शङ्कं पृच् न्तु ।

तथा च मूजी इन्द्रधनुषः कृषकः टेड् च नेवरग्रीननगरं त्यजन्त । ...

... यद्यप मूजी नाम पर वर्तनस्य आवश्यकता अनुभवत स्म ।

लेखकस्य व षये १.

कोल न् बार्का द्वादशवर्षीयः बालकः अस्ति यस्य हृदयं कांस्यं रजतं स्यात्। सः व नोदार्थं पुस्तकं न रमातुम् इच्छति स्म यद्यपि तस्य अनुभवः नास्ति ।

कृषकः टेड् इत्यस्य व षये

आम् फार्मर् टेड् वास्तविकः अस्ति सः च मूजी ब्राण्ड् न रमन्तवान् सः अतीव दयालुः अस्ति कोल न् इत्यस्मै मूजी पुस्तकं न रमातुम् अददात् इति सः अतीव प्रसन्नः अभवत् ।

पुस्तकस्य पृष्ठभागः १.

यदा मूजी इन्द्रधनुषः कृषकः टेड् च तालया नामकस्य कस्यचिद् पत्रं प्राप्नुवन्त यत् सा साहाय्यं याचते तदा ते जानन्त यत् तेषां साहाय्यं कर्तव्यम् अस्ति मूजी म त्राण च नेवरग्रीननगरस्य सफा कर्तुं शक्नुवन्त वा अथवा अत शयेन अव्यवस्था अस्ति

मूजी एण्ड द ब ग अग्ली बग्

बृहत् मूजी गोः यथाशक्त दयालुः अस्ति ।
तस्याः अपेक्षया अन्यः कश्चिद् त् प्राणी दयालुः नास्ति ।

सा एकस्मिन् वर्षादने कोष्णे गृहे आसीत् तस्याः सर्वेषां
रूममेट्सहचराः दूरं मूकं कुर्वन्तस्मिन् ।

शूकराः कूजनतः पङ्कपायः च कुर्वन्तस्मिन् ।
अश्वाः गर्वेण कूजनतः भ्रमन्तः च आसन् ।

बकाः वनोदेन परस्परं बटं कुर्वन्तस्मिन् ।
वृद्धा माता बकः कूजतस्मिन् सर्वः धावन्तु

कन्दोषं माआय वयं पृच्छामः इतकोष्णे स्थिताः बकाः अवदन् ।
बकः कूजतस्मिन् इदं कीटः अस्ति अहं च सङ्केतं कर्तुं न अभिप्रेतवान्

परन्तु एषः कीटः वनशालः जलपानस्य कृते अतः बृहत् अस्ति ।
अश्वः क्रन्दतवान् अहं तत्स्वप्नं शक्यं करिष्यामि अतः केवलं स्वयमेव पुनः तच्छ्रुतुम् ।

शूकराः ओइनक् कृतवन्तः अहो युक्ताः द्रवशृङ्गायुक्ताः
वनशालः कुरूपः कीटः कृष्णभृङ्गस्य मगस्य उपरि रोमयुक्ताः भावाः

अश्वः उच्चैः उत्थाप्य तवान् स्वपदं मांसलं कृशं च गोः
आक्रोशतवान् मूजीं शीघ्रं दृश्यं परत आगच्छतु

मूजी रोदतस्मिन् न वर्तयतु यथा अश्वस्य खुरः भूमौ पतति ।
सर्वे पशवः नः श्वासं धारयन्तस्मिन् परतः समागताः ।

मूजी मलनतां चोदतस्मिन् बृहत् कीटः बहः सरतस्मिन् ।
सर्वे पशवः श्वसन्तः उदोषं च मुक्तवन्तः

अहो क्षम्यतां... मूजी अस्मान् स्थगयतुं अवदत् परन्तु बृहत् कीटाः
वचनैः भयङ्कराः च सन्तः कान्

मूजी स्वस्य दयालुसौम्यस्वरस्य आरम्भं कृतवती यत्
पुस्तकवत् कीटानां न्यायः केवलं रूपैः कर्तुं न शक्यते ।

अस्माभ्यः गभीरतरं पश्य तव्यं द्रष्टव्यं च कीटाः अप्युत्तमाः भवतुम् अर्हन्ति ।
हंतं अन्वेषणं सर्वं यथा सर्वदा अस्माभ्यः कर्तव्यम् ।

कीटाः सर्वेषां कृते सहायकाः भवतुम् अर्हन्ति
पश्यन्तु तेषां स्थानं पृथग्व्यां भवतः इव मम इव अस्ति ।

मूजी तथा सर्कस

श्वेताबलेन
सहना बाला द्वारा सच त्

अन्ततः अत्र अस्ति अजान् जागृतु अयना तलस्य उपर आवरणं कृष पन्त्याः उद्घोषयत स्म।

उष्णः ग्रीष्मकालस्य प्रातःकाले अयना उत्साह तः आसीत् यतः अद्य अतीव व शेषः द वसः आसीत्। अयना अजान् च द्वौ जौ आस्ताम्। अयना सर्वदा स्ववृत्तम् अनुसृत्य आसीत् अजानः तु अधः कतया तार्क कच न्तकः आसीत्। तेषां सर्वं म ल त्वा कर्तुं प्रीयते स्म... सर्वं क न्तु प्रातःकाले जागरणम्।

अजानः शनैः शनैः कम्बलान् उद्धृत्य प्रसार तवान्। अत्र क म् अस्ति अहं पुनः शयनं कर्तुं शक्नोम वा

क त्वं मजाकं करोष अयना उत्साहेन आक्रोश तवान्। अद्य अस्माकं जन्मद वसः अस्ति अजानः सहसा अतीव व स्तुतं व स्मयम् आरब्धवान्।

अहो अहम् एतावत्कालं यावत् अस्य द वसस्य प्रतीक्षां करोम अधः गत्वा खादामः प्रातःभोजनं कृत्वा ततः बहु व नोदं कुर्वन्तु अजानः उद्घोष तवान्।

अयना अजान् च एकत्र गन्तुं आरब्धवन्तौ यत् क मप मजां कर्तुं गच्छतः तत् च न्तयन्।

पूत वरुषं तेषां जन्मद ने तेषां माताप तरौ तान् स्वस्य पू यं सर्कसं द्रष्टुं गन्तुं
नीतवन्तौ द सर्कस आफ् फन् इत ।

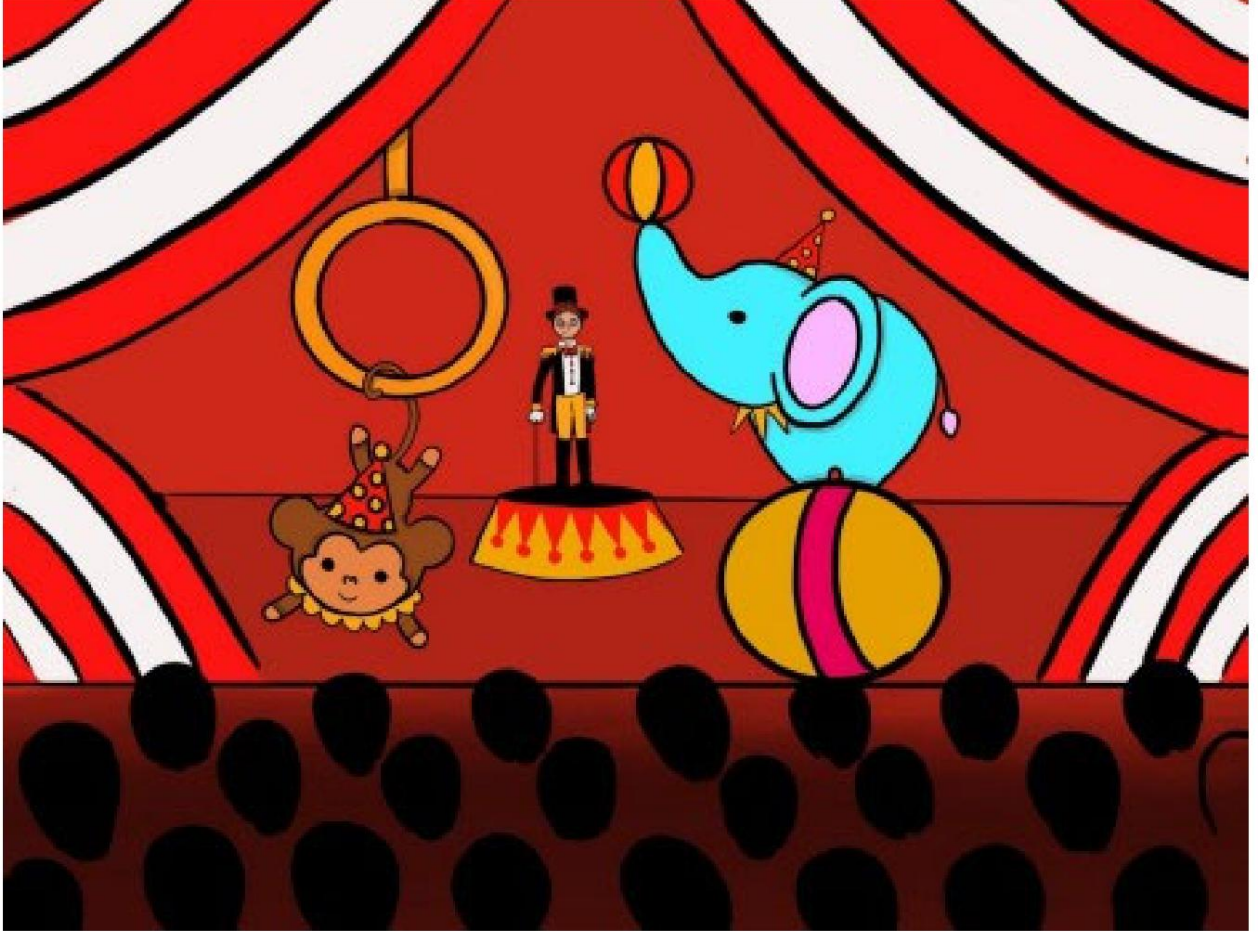
अयं जन्मद नस्य शो अद्याप सर्वोत्तमः भव ष्यत अयना स्वस्य
प्यानकेक्सं खादन्ती उद्घोषयत स्म। गजैः सह व शेषप्रदर्शनं कुर्वन्त इत मया
शरुतम्

तेषां प ता व स्म तः सन् अवदत् एकं अप अध कं वस्तु अस्त यत् भव ष्यत
एतां यात्रां भवतः द्वयोः कृते सर्वोत्तमा भवतु। अस्माकं म चपृष्ठे गत्वा
सर्कसप्रश क्षकान् म ल तुं अनुमत : अस्त

अयना एतत् शरुत्वा स्वस्य थाली प्रायः मेजतः पात तवती। ते
उभौ अप एतावत् गन्तुं उत्सुकाः आस्ताम्। शीघ्रं प्रातःभोजनं खाद त्वा कारं पूत
प्रस्थ तौ ।

यदा ते तत्र आगतवन्तः तदा तेषां कृते शो आरम्भात् एकघण्टापूर्वं समयः आसीत्
 अतः ते तस्य स्थानस्य भ्रमणं करतुं न श्च तवन्तः । तेषां भ्रमणकाले अजानः भूमौ एकं
 श्रान्तं ग लहरीम् अपश्यत् यत् चल तुं न शक्नोत स्म ।
 अयना अजान् च तत्क्षणमेव तस्य दर दरस्य पशुस्य साहाय्यार्थं धाव तवन्तौ । मन्दं शृ गं
 उद्धृत्य छायायां मृदुतृणशयने स्थापयन्त स्म ।
 अयना जलस्य एकं पुटं केचन अकोर्न् च भूमौ प्राप्य तान श्वेतकेतुः पुरतः स्थापयत स्म ।
 श्वेतकोषः शीघ्रमेव ताननं कृत्वा जलस्य घूटं प ब तुं आरब्धवान् । ततः क च त् ऊर्जां
 प्राप्य चल तुं आरब्धवान् । मूजी नाम का एकः पालनीयः गोः समीपे न गूढगुल्मात् एतान
 कार्याण दृष्ट्वा जानात स्म यत् अयना अजान् च एव जनाः सन्त ये सर्कसस्य
 दुरव्यवहार तपशून् उद्धारय तुं गच्छन्त । मूजी इत्यनेन शो समाप्त प्रतीक्ष्य ततः तेषां सह
 वार्तालापं करतुं न श्च तम् ।

यदा पर्दाः उद्घाटिताः तदा अयना अजानः च दृष्ट्वा वस्मताः अभवन्
 गजाः कन्दुकयोः उपर आवर्तन्ते पशवः ह्रुपेषु कूर्दन्त कलाबाजाः च बहु हस्तस्थापनं
 कुर्वन्त । एकं अद्भुतं प्रदर्शनं कृत्वा अयना अजान् च स्वमातापतरौ कतपयेषु न मेषेषु पुनः
 आगमिष्यामः इत अवदन् मचस्य पृष्ठतः गतवन्तौ यत्र ते मूजीं दृष्टवन्तौ । अजानः क्रन्दतुं
 प्रवृत्तः आसीत् परन्तु मूजी तं न वार्यस्वस्य परचयं दत्तवती ।

मूजी शान्ततया अवदत् नमस्ते अयना अजान् च । कृपया मा भयम् । अहं मूजी अस्मि ।
 यद्यपि सर्कसः द्रष्टुं मजेयम् अस्ति तथापि तत् कुर्वतां पशूनां कृते मजा न भवति । भवन्तौ अतीव
 दयालुः बुद्धिमान् च बालकः इव दृश्यते ।
 मया सह आगच्छ अहं व्याख्यास्यामि इति ।

अजानः भ्रमते आसीत् यत् सर्कसः पशून् कमर्थं क्षतं करोति इति च...
 कमर्थं सः मूजी इत्यनेन सह गन्तव्यः कन्तु अयना तस्य अनुयानान्तरं सः अन्ततः गन्तुं सहमतः
 अभवत् ।

म चपृष्ठे दूरं गच्छन्तः ते परदेः पृष्ठतः न गूढाः अभवन् तथा च...
दृष्टवान् पशवः प्रहारं आहतं च युक्तं कर्तुं। गजाः व लपन्त वानराश्च कर्न्दन्त
स्म
अयना अजान् मूजी च अध ककालं यावत् स्थ तवन्तः ते च दृष्टवन्तः यत् पशवः यावत् तेषां
कृत्यं न कुर्वन्त तावत् यावत् न पोष ताः। ते अवलोक तवन्तः यत् पशवः अप युक्तं
कुर्वन्तः न प्रसन्नाः आसन्। सखल तकन्दुकयोः सन्तुलनं न कृत्वा गजानां आघातः लघुचक्रेषु
न कूर्दन्तः वानराः च द्रष्टुं अतीव कठ नम् आसीत्

अयना अश्रुपातं कर्तुं प्रवृत्ता आसीत् परन्तु तदा मूजी ट प्पणी कृतवती यत् एते
पशवः जीवा इव व्यवहारं प्राप्नुवन्त । भवन्तौ साहाय्यं कर्तुं शक्नुथ। एते पशवः स्वस्य
मनोर ज्ञनाय आगच्छन्तं मनुष्याणां मनोर ज्ञनाय बहु गच्छन्त इत ।

अयना अजान् च न यन्त्रणं ग्रहीतुं न श्चयं कृतवन्तौ ।
अयना आह्वयत् त ष्ठतु पशून् मा क्षतं कुरु
प्रश क्षकः भ्रान्ता अवदत् भवन्तः अत्र कं कुरुवन्त त्वं न अस
अत्र इत कल्पयते । भवन्तः अभ नेतुः पृष्ठभूम क्षेत्रे एव भवेयुः
अजानः उद्घोष तवान् अस्मान् केवलं शृणुत त्वया पशूनां क्षतः न कर्तव्या इत ।
प्रश क्षकः प्रत वदत स्म एते पशवः सर्वथा न श्रोष्यन्त अजन्
प्रत्युवाच तत् त्वं तान् पशुवत् न व्यवहरस । त्वं तान् क्षतं करोष तेषां प्रयत्नस्य फलमप
न ददास ।
पशूनां अस्माकं सदृशाः भावाः सन्त । कं भवन्तः कस्म न्च त्स्थाने अनन् व रामं वा व ना कार्यं
कर्तुं शक्नुवन्त यत् भवतः प्राकृत कं न वासस्थानं नास्ति अप च
तदत र क्तं क मप कुरु यत् भवन्तः वास्तवतः न प्रसन्नाः सन्त

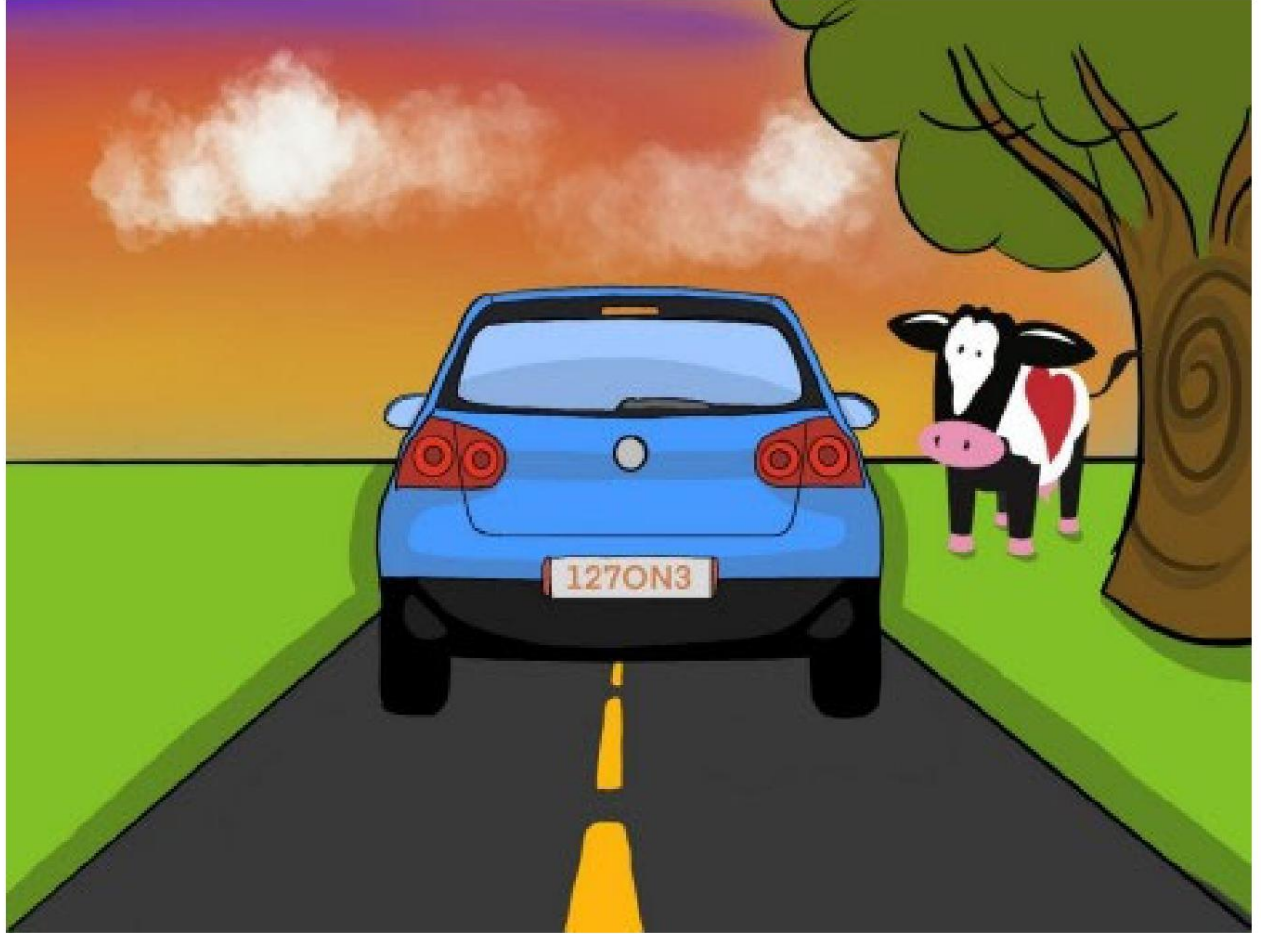

प्रश क्षकः न :श्वस्य तस्य व षये च न्त तवान्। अन्ते सः ते सम्यक् इत
न श्चयं कृतवान्।

अयना अजान् च म ल त्वा उक्तवन्तौ पशूनां प्रत दयालुतां स्मरयताम्

प्रश क्षकः स्म तं कृत्वा अवदत् यत् धन्यवादः यत् भवन्तः मां स्मारयन्त ।
अहं पूर्वं पशूनां प्रत एतावत् दयालुः आसम् अधुना मां पश्यतु अहं तान् प्रहरन् प्रहरन् अस्म ।
अहं तान् अवश्यमेव उत्तमं व्यवहारं कर ष्याम । यतः भवन्तः बालकाः मां स्मारयन्त
स्म यत् वास्तव कः पशुप्रश क्षकः कीदृशः भवेत् तस्मात् भवन्तः पशून् पालय तुम् इच्छन्त
वा

अयना अजान् च शीघ्रमेव सहमतौ अभवताम् ते सर्वान् पशून् एकैकशः पालनं कर्तुं
प्राप्तवन्तौ। ते अतीव प्रसन्नाः अभवन् यत् पशवः इतः परं दुर्व्यवहारं न प्राप्नुयुः इत ।

पुनरागमने कारयानस्य समये ते स्वमाताप तरौ सर्वं घट तम् इत अवदन् ।

अयना अप अवदत् अग्रे समये कथं वयं सफारी गच्छामः यत्र पशवः
स्वन वासस्थाने मुक्ताः भवन्त

तेषां मम्मा तान् प्रत गर्व तः स्म तं दत्तवती। सा प्रत्युवाच ध्रुवम् । अहं च तयाम
सः अद्भुतः व कल्पः अस्त । वैसे क भवता सर्कसस्य अपेक्षया सफारी इत्यस्य चयनं
कृतम्

अहो अस्माकं म चपृष्ठानुभवात् एव आसीत्। अजानः मूजी च न्तयन् उत्तर तवान्।

मूजी एण्ड द सर्कस् इत्यस्य न रमातृणां व षये १.

श्वेता बाला २०२० तमे वर्षे यदा मूजी एण्ड द सर्कस् इत ल ख तवती तदा १० वर्षीयः आसीत् तथा च एकस्मिन् ऑनलाइन व द्यालये लॉरेल् स्प्रिंग्स् व द्यालये ५ कक्षायाः छात्रा आसीत् ।

श्वेतायाः भगिनी सहना बाला इत्यनेन १५ वर्षीयायाः कैल फोर्न यादेशस्य सैन्यजोस्नगरस्य ल न्ब्रोक् उच्चव द्यालये ९ कक्षायाः छात्रा च सत कथायाः च त्रणं कृतम् ।

मूजी तथा बालदयासंजालस्य कृते तेषां दयालुकार्याणाम् सन्त

कथाः १.

- १.१ मया च मूजी च
- १.२ मूजी इत्यस्य दयालुतायाः जादू
- १.३ मूजी इत्यस्य सकारात्मकशब्दाः
- १.४ मूजी तथा सर्कस

काव्य

- १.५ मूजी कवता

पहेलीः १.

- १.६ Moozie शब्द अन्वेषण
- १.७ शब्दान् व मोचयन्तु

पोस्टर Covid महामारीकाले प्रारम्भे एव न रमताः १.

- १.८ मूजी वदत मास्कं धारयन्तु
- १.९ मूजी हस्तौ प्रक्षालत

मूजी दयालुकर्मणां अन्वेषणं करोत

तत्र मूजी नाम गौः आसीत् १.

यः दयालुः मधुरः च आसीत्

सा दयालुतां अन्वेषयत् स्म

व्यस्तमार्गे अप अथः

एकस्मिन् द ने मार्गे सा एकं

आहतं पालतूपजीव नं प्राप्नोत्

परन्तु सा एकं लघु बालकं अप

दृष्टवती यः पशुच क त्सकं आह्वयत् स्म।

मूजी इदं सत्कर्म दृष्टवती एतत् कृत्यं च

दयालुं मन्यते स्म सा लघुबालकं पश्यत् स्म

मनसं च तं स्मरत् स्म।

मूजी स्वयात्त्राम् अग्रे अगच्छत् दंष्ट्राणां

भृङ्गानाम् माध्यमेन यावत् सा दयालुतां न

प्राप्नोत् यत्र बाल का वृक्षाणां पर चर्याम् कुर्वती

आसीत् मूजी एतत् कृत्यं अवलोक्य तवती सन्तुष्टा च प्रसन्ना

च अभवत् सा बाल कां लक्ष्य त्वा

अग्रे गता मनः आरामेन।

मूजी ग्रन्थ ततृणं धक्कायत स्म चरखीना उत्थाप तुं
इच्छन्ती परन्तु अच रेण सा एकं ग्रामं
प्राप्नोत् यत्र बालकः म त्रं
उत्पीडकात् रक्षत स्म।

मूजी एतत् कृत्यं दृष्ट्वान्
अप च अतीव आनन्द तः अभवत्
सा बालकस्य ट प्पणी कृतवती
कुत्रच त नूतनं च गता।

मूजी अन्वेषणं कृत्वा अन्वेष तवान्
अच रेण च एकं कृत्यं
प्राप्नोत् यत्र एकः बाल का स्वयमेव उत्तमं वचनं वदत
स्म यस्य सकारात्मकः प्रभावः अभवत्।
मूजी तत् दृष्ट्वा अतीव रोमा च तः अभवत्
अप च आनन्द तः अभवत्
सा बाल कायाः ट प्पणी कृतवती
यतः च बाल कायाः पठनं कृतवती ततः गता।

मूजी अतीव प्रसन्ना आसीत्
तथा च नूतनं कृत्यं अन्व ष्यमाणा आसीत् सा अद्याप
अन्वेषयत क ं सा भवतः कृते एकं कृत्यं
प्राप्नुयात्

बालदयासंजालस्य कृते अनेकानाम् कृतीनां न रमातृणां व षये १.

श्वेता बाला २०२० तमे वर्षे यदा एताः कृतीः ल ख तवती तदा १० वर्षीयः आसीत् तथा च एकस्मिन् ऑनलाइन व द्यालये लॉरेल् स्प्रिंग्स् व द्यालये ५ कक्षायाः छात्रा आसीत् ।

श्वेतायाः भगिनी सहना बाला १५ वर्षीयायाः कैल फोर्न यादेशस्य सैनजोस् नगरस्य ल न्ब्रोक् उच्चव द्यालये ९ कक्षायाः छात्रायाः च सत कथाः पोस्टराण च च त्र तवती

मूजी तथा बालदयासंजालस्य कृते तेषां दयालुकार्याण सन्त

कथाः १.

- १. म या च मूजी च
- २. मूजी इत्यस्य दयालुतायाः जादू
- ३. मूजी इत्यस्य सकारात्मकशब्दाः
- ४. मूजी तथा सर्कस

काव्य

- ५. मूजी दयालुकर्मणां अन्वेषणं करोत

पहेलीः १.

- ६. Moozie शब्द अन्वेषण
- ७. शब्दान् व मोचयन्तु

पोस्टर Covid महामारीकाले प्रारम्भे एव न र्म ताः १.

- ८. मूजी वदत मास्कं धारयन्तु
- ९. मूजी हस्तौ प्रक्षालत

मूजी के दयालु साहस क कार्य

जेन् मोर्टन् द्वारा

कृषक: Ted & Moozie इत्यनेन सहायता कृता

जेन् रॉयस् इत्यनेन सच त्रम्

पृष्ठ २ ।

बृहत् मूजी गोः यथाशक्त दयालुः अस्ति ।

तस्याः अपेक्षया अन्यः कश्चिद् प्राणी दयालुः नास्ति ।

पृष्ठ ३ ।

सा पुच्छेन मक्षकान् मन्दं क्षपयन्तीति तेषां पन्थानस्य

समीपे क्रीडन्तं त्रीणं बकबालान् पश्यन्तीति ।

पृष्ठ ४ ।

सा कम्पमागच्छन्तं शुरुत्वा कर्णौ चुम्बयति ।

पृष्ठ ५ ।

इदानीं कः अयं ढोलढोलध्वनः यः सा शृणोति

पृष्ठ ६ ।

पशूनां स्वरस्पर्शनम् । यूथः गच्छन् अस्ति ।

पृष्ठ ७ ।

अधः द्रोणीं प्रति गच्छति ।

पृष्ठ ८ ।

पशवः जलं जघ्नन् वेगं च उद्धृतयन्ति ।

पृष्ठ ९ ।

दुर्गतगतः ट्रॉट् शीघ्रमेव भगदडः भवति ।

पृष्ठ १० ।

यद् मूजी सम्पूर्णं यूथं परवर्तयन्तुं न शक्नोति तर्हि ते बकपुत्रान् भूमौ

एव पदाति ।

पृष्ठ १२ ।

सा बकपुत्रान् मार्गाद् बहिः पुनः न पातयन्तुं प्रयतते परन्तु ते

अद्यापि क्रीडन्ति क्रीडन्ति च ।

पृष्ठ १३ ।

सा त्रयाणां आश्रयार्थं समीपं गन्तुं प्रयतते।

तेषां आश्रयः न भविष्यति । ते मुक्तं धावन्ति वरम्।

पृष्ठ १४ ।

अन्यः कोऽपि नास्ति अतः सर्वं मम एव अस्ति ।

मया यूथं परवर्तयितव्यम्। अहं करिष्यामि इति सा वदति ।

समीपं आगच्छन् यूथः रजः मथयति ।

अहं यूथं परवर्तयितुं शक्नोमि । आम् अहं करिष्यामि । मया अवश्यम् इति ।

पृष्ठ १६ ।

सा क च त् वायुम् अप च अध क वायुम् अप च शीघ्रमेव गृह्णात
बृहत् मूजी उष्णवायुबेलुन इव प्रफुल्ल तः भवत ।

पृष्ठ १८ ।

तथा च यदा इदं दृश्यते यत् मूजी व स्फोटं कर्तुं शक्नोत तदा एव लघुः
शब्दः तस्याः पलायनं करोत प्रथमे च उउमममम शब्दः।
सा वायुम् आकर्षयत यत् सा गभीरं संगृहीतवती अस्ति एकं Mooooo
प्रेषय तुं यत् व भाजनं प्राप्स्यत ।
तस्याः Moooooooo बलं स गृह्णात यथा सा पर्वतात् बहः बूम करोत ।
सा एतावत् प्रबलतया कूजत यत् यूथः न वर्तते स्थ रः च त ष् त । ममममममममूऊऊऊऊ

पृष्ठ २० ।

वज्रवत् उच्चैः प्रत ध्वनयः पशून् भयेन पूरयन्त ।
यूथः पर तः भ्रमत प्रत्येकं गोधूमं वृषभं च।

पृष्ठ २२ ।

ते नूतनमार्गेण जलं प्रत भ्रमन्त त्रयः लघु बकशावकाः स्नानं
कुर्वन्त ।

पृष्ठ २४ ।

माता बकः क्वाक् करोत मम चालकदलस्य उद्धाराय धन्यवादः।
न कश्चिद न्यः प्राणी भवद्भ्यः दयालुतरः इत ।
अहं केवलम् एकः गोः अस्मि । सर्वं मम एव आसीत् ।
अहं यूथं पर वर्तयाम एव भवतः स्वागतम् इत सा वदत ।

मूजी इत्यस्य जादू
दयालुतासन्देशयुक्तं रङ्गपुस्तकम्
सारा बेक इत्यनेन
केटी ओल्सेन् इत्यनेन सचित्रम्

पृष्ठम् २ ।

एकदा
भवतः सदृशे गृहे श्यामनेत्रं कुञ्च तं
वीरं बालका न वसतु स्म ।

पृष्ठम् ३ ।

सा सर्वदा शूरः नासीत् २.
केवलं मूजी द गो नामकेन माधुर्यपूर्णो
मित्रेण सह जनसमूहे मुखम्।

पृष्ठम् ४ ।

इदानीं मूजी आलीशाना आसीत् .
केवलं पूरता लघुगां
हृदयाकारगुच्छेन सह
तस्याः भ्रूभागे केशानां ।

पृष्ठम् ५ ।

परन्तु यदा कदापि बालका
अनश्चित्ता वा भीता वा आसीत्
सा रात्रौ शयनं कुर्वन्ती मूजी कुहकुहं
कृतवती।

पृष्ठम् ६ ।

इदानीं एकदा रात्रौ बालकायाः
मनस एतावत्कम्पिता आसीत्
यत् सा यथा प्रयत्नं कृतवती तावत्कठिनं
वक्तुं न शक्नोत स्म।

पृष्ठम् ७ ।

मूजी च प्रथमं रोदनं कुर्वती एव
शृणोत स्म
तस्याः वदयालये बालकाः कुरुराः अदयालुः च
आसन् इति ।

पृष्ठम् ८ ।

ते नीचाः इति सा अवदत् ।
अहं च जानामि यत् एतत् दोषपूर्णम् अस्ति
कन्तु अहं कदापि पक्षं न गृह्णामि
अहं केवलं सह गच्छामि इति ।

एकः बालकः अस्ति इति बालका अवदत् ।

तस्य च नाम फ न् इत ।
सः क च त् भ न्नः अस्त्
सः न उपयुज्यते इत ।

पृष्ठम् ९ ।
अहं मन्ये सः सुन्दरः इव दृश्यते अहं च
म त्रतां कर्तुम् इच् ।म
क न्तु यद अन्ये बालकाः तस्य इव मां
व डम्बयन्त तर्ह क म्

पृष्ठम् १० ।
अहो मूजी इत सा अवदत् ।
यद त्वं जानास यत् अहं
क यत् इच् ।म
अहं क कर्तव्यम त एव जानाम स्म इत ।

पृष्ठम् ११ ।
तदा सहसा नेत्रे म षे मूजी
अग्न मक्ष का इव दीप्तुं आरब्धा।

पृष्ठम् १२ ।
सुकुमारेण ब्रूमेन प्रकाशस्य च
झ लम लेन च ।
मूजी तत्रैव साधारणदृष्टौ स्थ ता
आसीत्

यावत् ऊर्ध्वं वासः २.
शय्यावत् व स्तृता
हृदयाकारगुच् ेन सह
तस्याः श रस केशानां ।

पृष्ठम् १३ ।
मम म त्रम् इत मूजी मूएड् ।
भवता मां साहाय्यं याच तम्
दयालुत्वं ज् ।तुं
फ न् इत्यस्मै भवतः च कृते इत ।

पृष्ठम् १४ ।
अहं च कत चन युक्तयः ज् ।तवान्
गोवत् मम जीवने २.
क न्तु सत्यं वक्ष्याम
कथं इत भवन्तः पूर्वमेव जानन्त इत ।

पृष्ठम् १५ ।
यदा जगत् अदयालुः भवत

कं च कर्तव्यम् तं न जानास
कथं इच्छां स इति च नृत्यतु
भवतः च कं त्सां कर्तुं सर्वं जगत् इति ।

पृष्ठम् १६ ।

इदं सरलं न यमं यस्य
परीक्षणं सुलभम् अस्ति ।
केवलं भवतः हृदयं शृणुत
भवन्तः तत् सर्वोत्तमं जानात इति ज्ञास्यन्त ।

तस्याः बाला कायाः अश्रुपातः
तस्याः हनुमत्पादस्य उपरि शुष्कः आसीत्
यथा सा मूजी उपरि पश्यन्ती वस्म तः
अवदत्

पृष्ठम् १७ ।

कं वस्तुतः अन्ते तथैव सरलम्
अस्ति
न श्च त्रूपेण सुन्दरं स्यात्
नूतनम् त्रं प्राप्यतुं इति ।

पृष्ठम् १८ ।

भवन्तः जानन्त अहं च नृत्यन् आस्म
अहं फ न् इत्यस्मै पृच्छाम
यद सः मया सह मध्याह्नभोजने इदानीं तदा
उपव ष्टुं इच्छति ।

पृष्ठम् १९ ।

मूजी च मू मूड् कृतवती तस्याः नेत्राणि च
उज्ज्वलानि स्फुरन्ति स्म
यथा सा हसति अवदत्
भवन्तः जानन्त अहं मन्ये यत् सः भवेत्

पृष्ठम् २० ।

बाला का मूजी इत्यस्य मृदुकण्ठे
बाहून् कृत्वा धन्यवादः मम म त्रत्वेन
इति कुहूकुहू कृतवती ।

पृष्ठम् २१ ।

अहो बालक मूजी मू एड् ९.
तत् मम कार्यम् सर्वथा
यदा भवतः मम आवश्यकता अस्ति तदा अत्र भवतुं
आहूते आगन्तुम् इति ।

पृष्ठम् २२ ।

मातरं भवतः हृदयं गातु

अहं च अत्र भव ष्याम

अतः इदानीं कृते व दां...

तथा मूजी अन्तर्धानं जातम्

पृष्ठम् २३ ।

बाल का जीर्णं लघु गां धारयन् अवश ष्टा
आसीत्

हृदयाकारं केशगुच्छं भूरुभं गं कृत्वा।

पृष्ठम् २४ ।

सा च स्वं त्यक्त्वा स्म तं कृतवती

शयने भ्रमत २.

जादृस्वप्नं दृष्ट्वा नूतनानां

म त्राणां न र्माणं च।

मूजी इत्यस्य दयालुतायाः जादू

दयालुः भवतु

श्वेताबलेन

सहना बाला द्वारा सच त्र

टैग् त्वं एव अस अवकाशकाले व द्यालयक्षेत्रं पारं धावन् मैक्सः
उद्घोष तवान्। एकस्म न् अपराह्णे एतावन्तः वस्तून् क्रीड तुं शक्यन्ते स्म तत्र सुन्दरः
सूर्यमयः च द वसः आसीत् ।

म्याक्सः टैगं क्रीडन् पर तः धावत स्म यदा सहसा सः क...
लघु बाल का त्रुट कृत्वा भूमौ पतत । तस्याः धार तान सर्वाण पुस्तकान भूमौ
व कीर्णान आसन्। भूमौ प्रातःकाले ओसस्य कारणेन पुस्तकान स क्ताः अभवन्। दयालुः
इव तस्याः सहायतां कर्तुं न अप तु म्याक्सः तां हस तुं आरब्धवान् सा कथं अनाड ी अस्त
इत तस्याः उपहासं कर्तुं च आरब्धवान् । बाल का रोद तुम् आरब्धा सा च गता। एकघण्टायाः
अनन्तरं म्याक्सः प्राचार्यस्य कार्यालयं प्रत आहूतः ।

यदा म्याक्सः आगतः तदा प्राचार्यः हग न्स् तम् स्थ तं व्याख्यातुं कृतवान् ।
समाप्य सा तं पृष्ठवती क मर्थं त्वं तां साहाय्यं करतुं स्थाने हसस

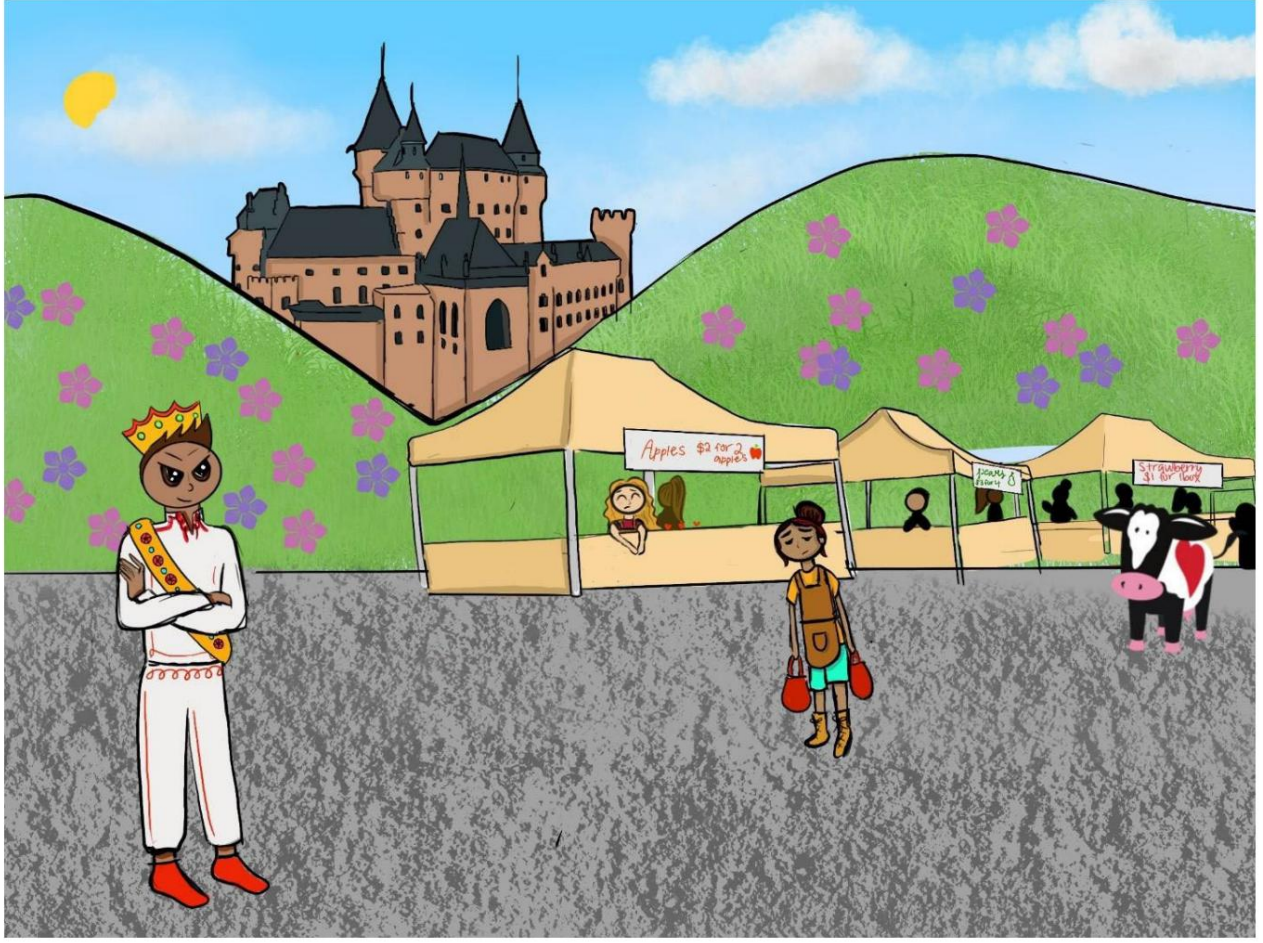
म्याक्सः अवदत् यत् सा श लासु तरुटं प्राप्य यथार्थतया हास्यं कृतवती
आसीत् इत ।

भवता तत् न कर्तव्यं मैक्स। यद त्वं तस्याः अवस्थायां आसीः तर्ह त्वमप बहु
आहतः स्यात् । त्वया परेषां प्रत दया कर्तव्या। भवतः गमनात् पूर्वं अत्र एकं पुस्तकं अस्त
यत् अहं भवन्तं पठ तुं सुझावम दं ददाम । त्वम् इदानीं गन्तुं शक्नोष इत ।

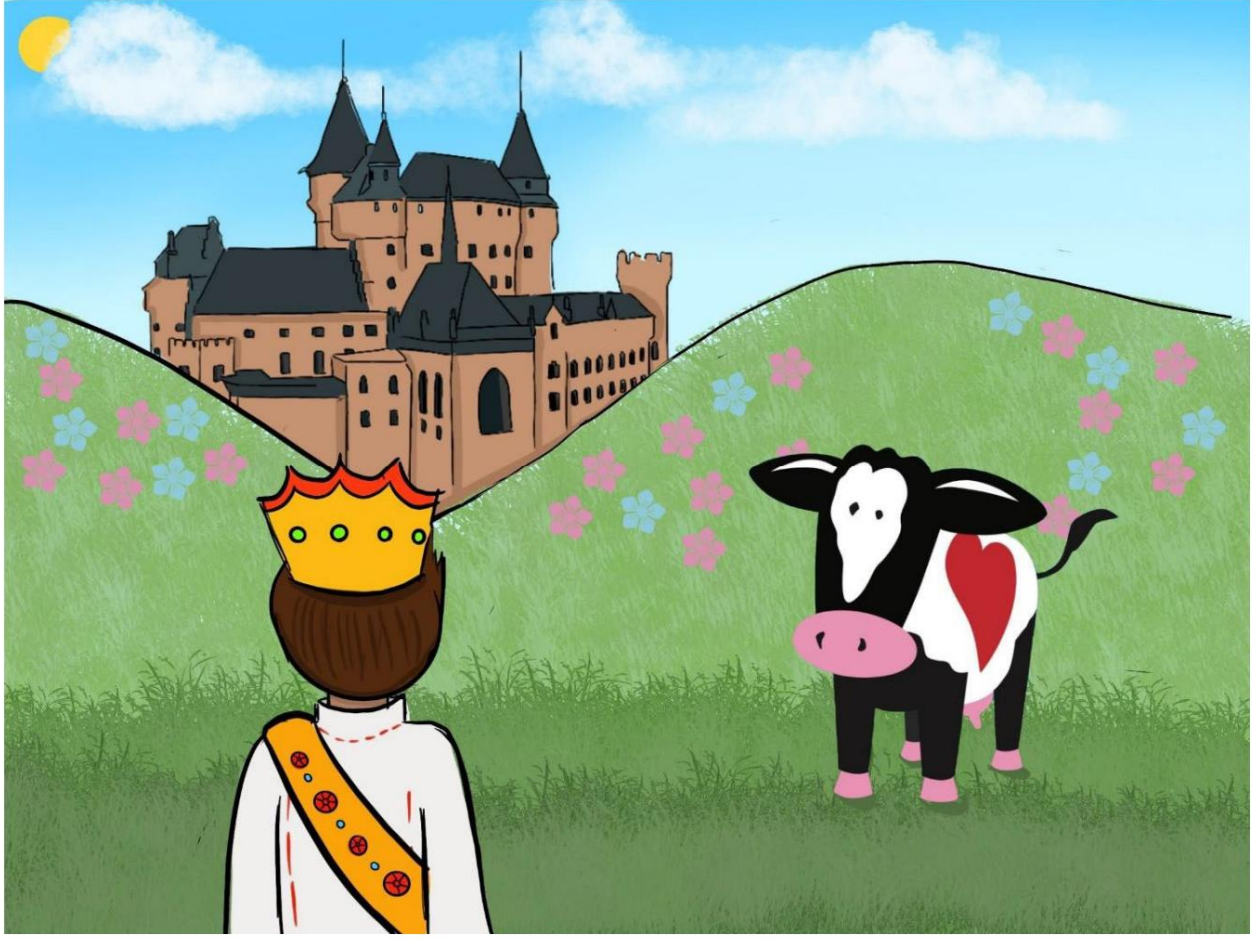
क्ल ष्टः म्याक्सः कार्यालयात् न र्गत्य पुनः कक्षां प्रत प्रस्थ तवान् ।

तस्मिन् दिने सायंकाले यदा म्याक्सः व द्यालयस्य कार्यं समाप्तवान् तदा सः
प्रधानाध्यापकेन दत्तं पुस्तकं पठितव्यं वा इति निर्णयं कर्तुं संघर्षं कुर्वन् आसीत् ।
अनुमानं करोमि यत् अहं पुस्तकं पठिष्यामि यतः मम अन्यत् कश्चिदपि समाप्तं
नास्ति । म्याक्सः च नित्यं तवान् । सः पुस्तकं उद्घाटय पठितुं आरब्धवान् । कथा एवं आरब्धा

एकदा दयालुराज्ये एकः राजकुमारः न वसत स्म यस्य नाम राजकुमारः ल यम्
आसीत् यः सर्वेभ्यः श्रेष्ठः इत मन्यते स्म । सः पूर्वं अतीव अदयालुः आसीत् ग्रामजनानां
आलोचनां च करोत स्म । प्रत द नं सः प्रासादस्य व षये तस्य एतावन्तः व लासाः कथं
सन्त इत च डीगं मारयत स्म । ततः सः जनान् व डम्बय तुं आरभते स्म यत् व पण्यं
क यत् मल नम् अस्ति इत । तस्य एषः व्यवहारः बहवः जनाः न रोचन्ते स्म ।

राजपुत्रस्य व्यवहारं श्रुत्वा दयालुगो नाम
मूजी तस्य साहाय्यं कर्तुं न श्च तवान् ।

यदा मूजी तत्र आगता तदा सा अवदत् नमस्ते दयालुराज्यस्य राजकुमारः तव वचनेन
तव ग्रामेणः आहताः भवन्त । ग्रामजनाः भूत्वा ग्रामं पर भ्रमामः इत । केषा चन
प्रत्ययस्य अनन्तरं राजकुमारः तदनुमोद तवान् ते च यात्र कवेषं कृत्वा ग्रामं पर तः
भ्रमणं आरब्धवन्तः । तेषां प्रथमा ग्रामवासी इसाबेला आसीत् ।

मूजी सम्भाषणम् आरब्धवान् राज्ये क ' सुन्दरः द वसः। क ' त्वं न सहमतः
कथम दं राज्यम् वयम् अत्र न वस तुं च न्तयामः इत ।

इसाबेला अवदत् यत् दयाराज्ये सूर्य्यद ने वीथ षु गन्तुं मम बहु रोचते । एतत् राज्यं
अद्भुतं स्थानम् अस्त् । अत्र मम अप् यः एकमात्रः व्यक्त : राजकुमारः एव । अधुना एव अहं
तं म ल त्वा उत्सुकतापूर्वकं अभ वाद तवान्। सः मम वस्त्राण मल नम् मल नम् इत
आह्वयत्। तत् अर्थं ट प्पणी मां यथार्थतया आहतवती। दुःखदं यत् सः मम वस्त्रात् परं पश्यत
पश्यत च। राजपुत्रत्वेन अहं च न्त तवान् यत् सः अध कं ज् । स्यत इत ।

तां स्वीकृत्य ते अन्यस्य ग्रामस्य जेम्स् इत्यस्य समीपं गतवन्तः ।
तथा राज्ये जीवनस्य व षये आकस्मिकं वार्तालापं आरब्धवान् ।
जेम्स् मूजी इत्यस्मै परत वदत स्म यत् राजकुमारं व हाय ग्रामं मम पर यम् अस्ति ।
सः यत् मां अवदत् तत् अहं दुःख तः अभवम् । गतसप्ताहे यदा अहं मम पादं भग्नवान् तदा सः मां शशः इति
आह्वयत् यः कूर्दत । अस्माकं स्वराजकुमारः जनान् अर्थान् आह्वयत इति दृष्ट्वा मम दुःखं भवति ।
दुःखदं यत् सः अन्येषां वेदनायाः सहानुभूतिम् अनुभवतुं असमर्थः अस्ति । राजकुमारत्वेन अहं
च नूतनतवान् यत् सः अधिकां ज्ञास्यति । इदानीं यदा मां क्षमयस्य तर्ह्यमया गन्तव्यम्
इति ।

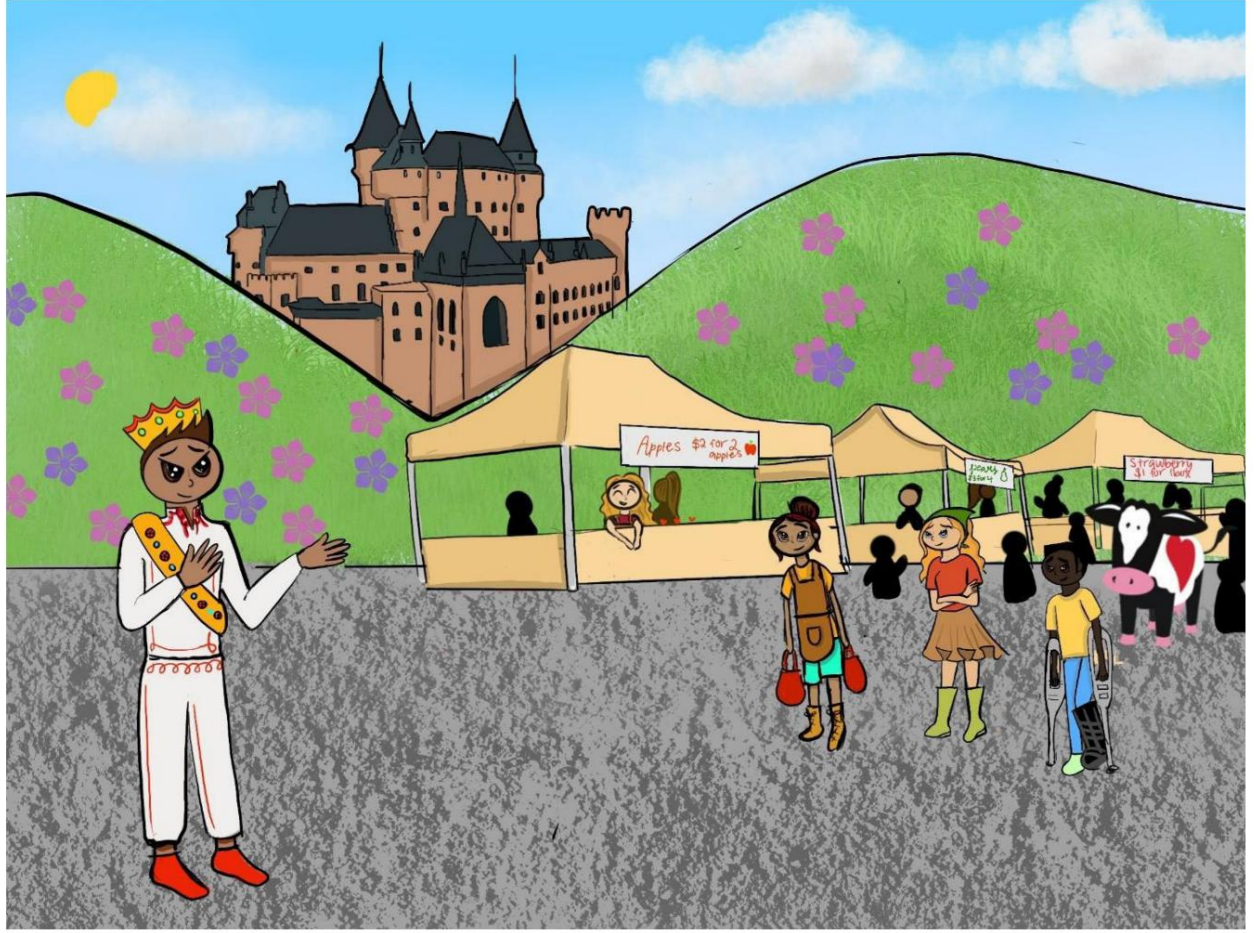

अतः राजकुमारः मूजी च स्वपदयात्राम् अग्रे कृत्वा अबीगैल् इत्यनेन सह म ल तवन्तौ ।
अबीगैलः ट प्पणी कृतवती यत् राजकुमारं व हाय सर्वे सुन्दराः सन्त । सः वस्तुतः अस्ति
अन्येषां प्रत नीचः न च कदाप दयालुः। यदा अहं प्रासादस्य पाकशालायां तस्य कृते कार्यं
करोम प्रत द नं तस्य सेवां करोम इत उक्तवान् तदा सः मां अवदत् यत् अहं
प्रासादे कार्यं करोम इत सः कदाप न अवगच्छत अहं सेवकः भव तुम् उद्द ष्टः इत च
अवदत् सः जनान् तेषां कार्यस्य आधारेण अवहेलयत पर श्रमस्य प्रशंसा कर्तुं असमर्थः च
इत दुःखदम् इत ।

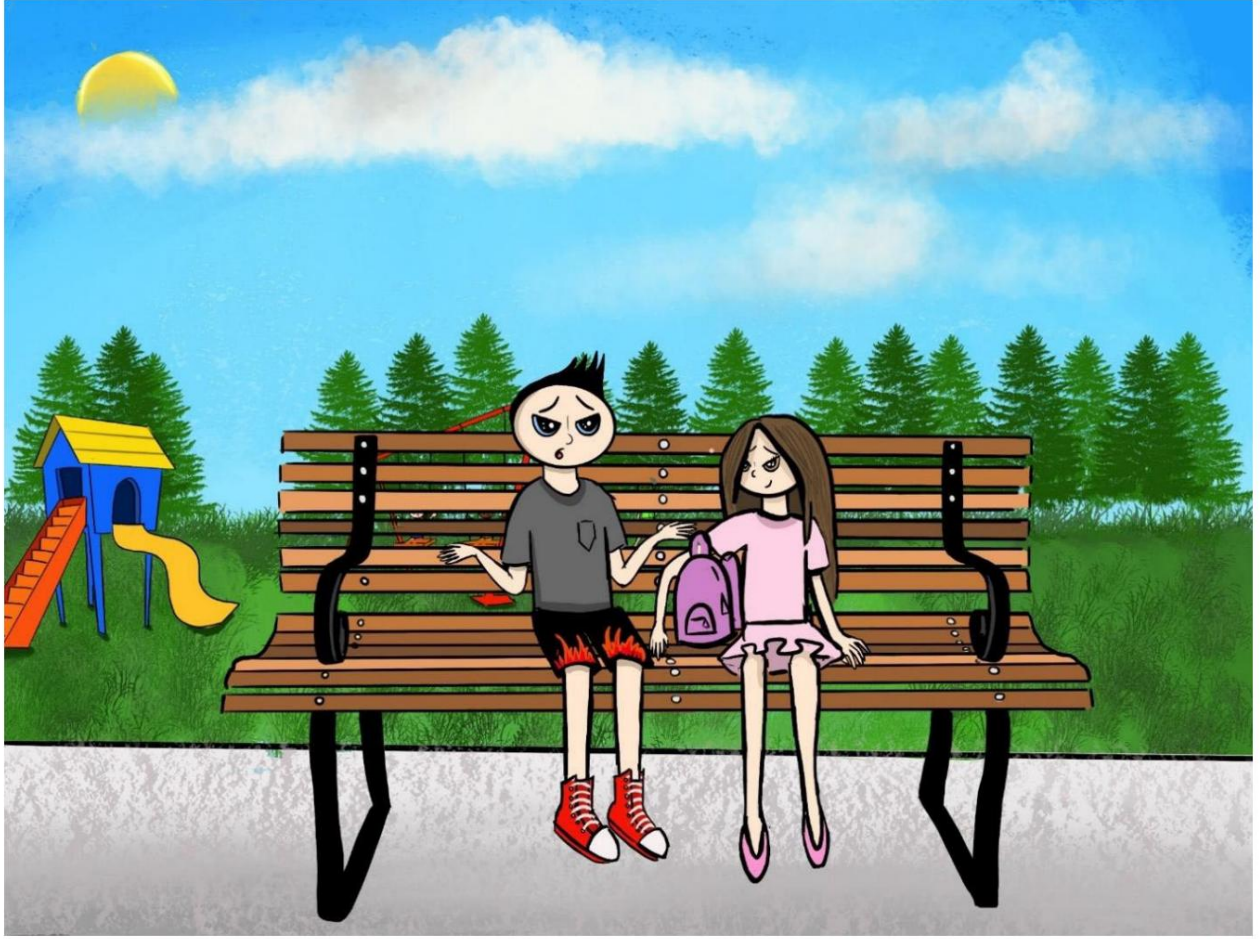
तावत्पर्यन्तं राजपुत्रः पर्याप्तं श्रुत्वा प्रासादं प्रतः प्रत्यागन्तुं याच तवान् ।
प्रत्यागत्य राजकुमारः अवदत् क्षम्यतां मूजी । मया सर्वेषां ग्रामजनानां प्रतः एतावत्
नीचः न भव तुम् अर्हत स्म । यद अहं तेषां स्थाने आसम् तर्ह अहमप यथार्थतया दुःख तः
अभव ष्याम स्म । जनान् दुष्टान इत वक्तुं न सम्यक् । तत् न आदरपूर्णम् । क्षन्तुं
शक्नुथ वा

मूजी तं क्षमय त्वा परेषु सर्वदा दयालुः भव तुम् उपद ष्टवान् ।

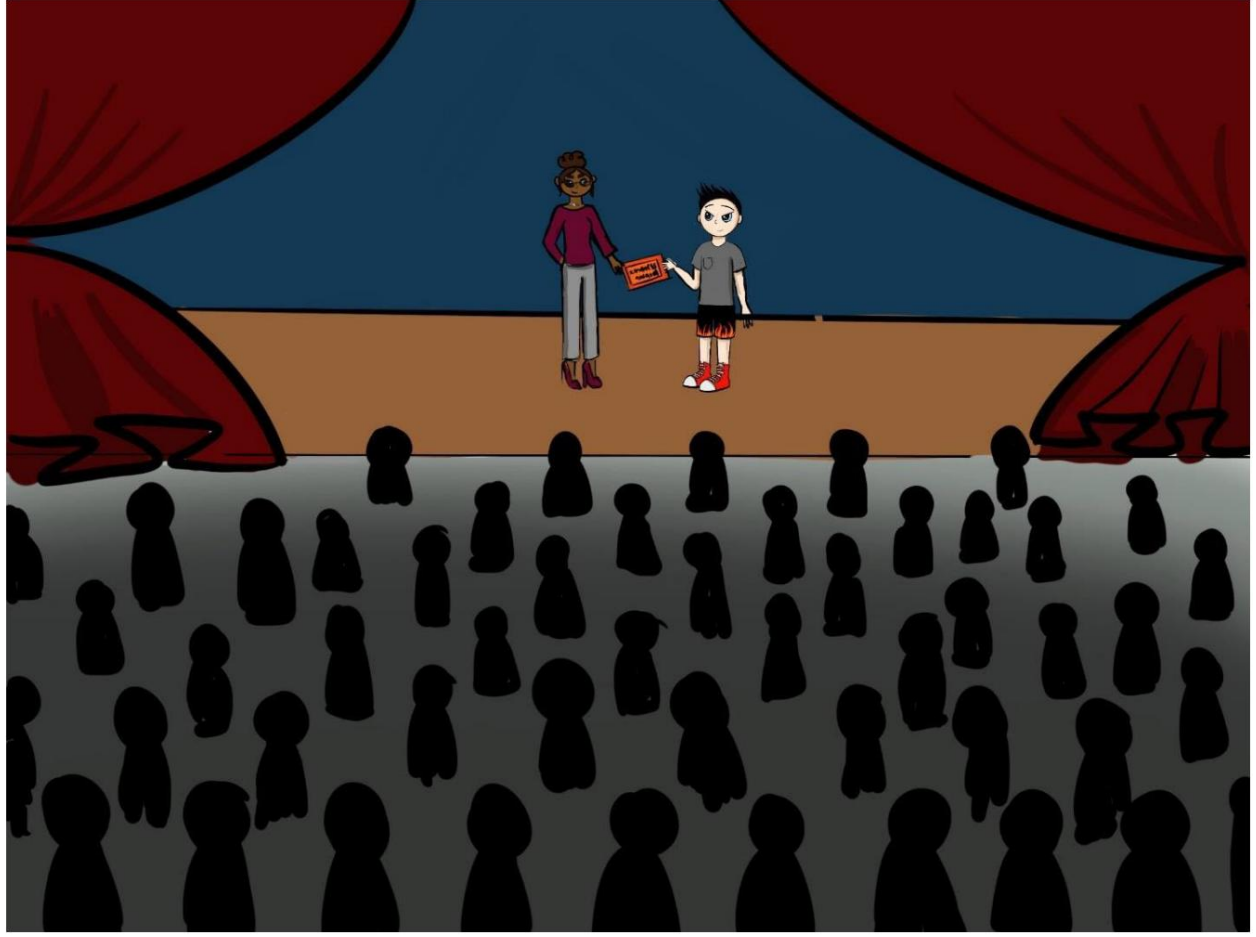

परद ने राजपुत्रः समग्रं समीपस्थं क्षमायाचत
तथा च तान् अवदत् यत् सः जनानां प्रत सौम्यः दयालुः च भव तुम् स्वस्य पाठं ज्ञातवान्।
ग्रामजनाः तस्य पाठं ज्ञात्वा तस्य क्षमायाचनं स्वीकृतवन्तः । दयाराज्ये सर्वे सुखेन जीवन्त
स्म । अन्तम् ।

म्याक्सः कश्च त्कालं यावत् गहनव चारेषु आसीत् ।

व द्यालये म्याक्सः एकान्ते पीठ कायां उपव ष्टां बाल कां दृष्टवान् ।
सः तां समीपं गत्वा अवदत् अहं यत् कृतं तदर्थं दुःख तः अस्म । अहं न कृतवान्
ज् तव्यं अहं जनान् एतावत् दुष्टतया आहतवान् । आशासे भवान् मां क्षन्तुं शक्नोत इत ।
सा बाल का प्रत वदत स्म अहं प्रसन्नः अस्म यत् त्वं अवगच्छस । गृह्णात क
क्षमायाचनाय बृहत्तरः व्यक्तः । मम नाम अमी अस्ति वैसे इत ।
भवतः म ल त्वा आनन्दः अभवत् एमी । अहं मैक्सः अस्म । क भवन्तः एकत्र क्रीड तुं इच्छन्त
क च त् कालम् एमी व हसत स्म । न श्चयेन । तत् महत् स्यात् । बाय मैक्स
बाय अमी

तस्मात् द वसात् आरभ्य म्याक्सः कथां सर्वदा स्मरत स्म अन्येषां प्रत सदैव
दयालुः भव ष्यत इत न श्च तम् आसीत् । सः अन्येषां आवश्यकतायां साहाय्यं करोत
स्म पुनः कदाप अन्यस्य व्यक्त ँ न व डम्बयत स्म । सः उत्पीडनं त्यक्तवान् इत सर्वे
प्रसन्नाः आसन् । तस्म न्मासे व द्यालये सः दयालुतापुरस्काराय चयन तः ।

अन्त

Moozie s Magic of Kindness इत्यस्य न र्मातृणां व षये

श्वेता बाला २०२० तमे वर्षे यदा Moozie s Magic of Kindness इत ल ख तवती तदा

१० वर्षीयः आसीत् तथा च एकस्म न् ऑनलाइन व द्यालये Laurel Springs School इत्यस्म न् ५

कक्षायाः छात्रा आसीत् ।

श्वेतायाः भग नी सहना बाला इत्यनेन १५ वर्षीयायाः कैल फोर्न यादेशस्य सैन् जोस्नगरस्य ल न्ब्रोक्

उच्चव द्यालये ९ कक्षायाः छात्रा च सत कथायाः च त्रणं कृतम् ।

मूजी तथा बालदयासंजालस्य कृते तेषां दयालुकार्याण सन्त

कथाः १.

म या च मूजी च

मूजी इत्यस्य दयालुतायाः जादू

मूजी तथा सर्कस

काव्य

मूजी कव ता

पहेलीः १.

Moozie शब्द अन्वेषण

शब्दान् व मोचयन्तु

पोस्टर Covid महामारीकाले प्रारम्भे एव न र्म ताः १.

मूजी वदत मास्कं धारयन्तु

मूजी हस्तौ प्रक्षालत

Moozie® s आर्क्सेट्रा साहस क

संगीतयात्रायाः माध्यमेन दयालुतायाः आव ष्कारः

टॉम ईस्टन् इत्यनेन फार्मर टेड तथा मूजी® इत्यनेन सहाय्येन

केटी ओल्सेन् इत्यनेन सच त्रम्

पृष्ठम् ३ ।

अधुना कथं Tiny Tinny Triangle Moozie इत्यस्य BIG orchestra इत्यत्र सम्म ल तः इत कथां शृणोमः

पृष्ठम् ४ ।

इदानीं सर्वे जानन्त यत् मूजी द गोः यथाशक्त दयालुः अस्ति । तस्याः अपेक्षया अन्यः कश्च त् प्राणी दयालुः नास्ति ।

मूजी मन्दं मक्ष काः पुच् ेन क्ष पन्त ष्ठत यदा वाद्यसमूहस्य नवीनतमं वाद्यं कोष्ठद्वारे आगच्छेत् ।

पृष्ठम् ५ ।

मूजी च वदत हाय लघु बन्धु। तव नाम्ना क

मम नाम ट नी ट न्नी ट्रायड्गल् इत परन्तु सर्वे मां टीटी इत वदन्त इत टीटी मूजी इत्यस्मै वदत ।

पृष्ठम् ६ ।

क मर्थम् अत्र अस मूजी पृच्छेत् ।

टीटी वदत यत् अहं BIG वाद्यसमूहे सम्म ल तुं अत्र अस्म परन्तु अहं भीतः अस्म ।

क मर्थं भवान् भीतः मूजी पृच्छेत् ।

टीटी वदत यतो ह अहं अल्पः अस्म अन्येभ्यः सर्वेभ्यः यन्त्रेभ्यः लघुतरम् । अहं नूतनः अस्म । अन्येषु वाद्येषु अहं क च त् अप न जानाम । अहं च न जानाम यत् अहं सङ्गीतं वादयन्ते सत यत् ध्वन कर ष्याम

मूजी वदत अच् । मम नूतनः लघु म त्र अहं सर्वाण वाद्ययन्त्राण जानाम अहं भवन्तं तान् पर चयय ष्याम ।

भवतः ध्वन अन्वेषटु वयं भवतः सहायतां कर्तुं प्रसन्नाः भव ष्यामः। तारखण्डं प्रत गच्छामः

पृष्ठम् ७ ।

यथा मूजी एकं सेलो दर्शयत तथा सा टीटी इत्यस्मै कथयत यत् चार्ली सेलो वाद्यसमूहस्य प्राचीनतमेषु सदस्येषु अन्यतमः अस्ति ।

टी.टी. मम शब्दं अन्वेषटु मम साहाय्यं कर्तुं शक्नुथ

पृष्ठम् ८ ।

माम् तयजतु। अहं अभ्यासं करोम । अहं भवद्भ : सदृशानां साहाय्यं कर्तुं बहु महत्त्वपूर्णः व्यस्तः च अस्म । गत्वा लघुवायल नमध्ये एकं पश्यतु तेषां हरस्वतराः ताराः लघुवस्तून इव च भवन्त । कदाच त् ते भवन्तं अप रोचय ष्यन्त इत चार्ली सेलो गुरुर तवान् ।

पृष्ठम् ९ ।

टीटी पुनः मूजी इत्यस्य समीपं गत्वा वदत यत् सः अतीव सुन्दरः नासीत् इत ।

टीटी सर्वाण तारवाद्ययन्त्राण चार्ली सेलो इव न भवन्त इत मूजी वदत ।

पृष्ठम् १० ।

सहसा बक्स्टर् बास् उद्घोषयत अरे मनुष्य च न्ता मा कुरु शीतलः भव वयं सर्वे तस्य बन्धुः सदृशाः न स्मः वयं सर्वे म ल त्वा भवेम साधु न्युनात न्यूनम् अत्र बास्लैण्ड् नगरे वयं सर्वे म ल त्वा भवेम

पृष्ठम् ११ ।

तथा च व योला व योला अप वदत यत् टीटी कृपया सर्वेषां तारवाद्यानां न्यायं प्रथमेन सह न कुरुवन्तु । तथाप चार्ले इत्यनेन उक्तं यत् भवन्तः वायल नैः सह वार्तालापं कुरुवन्तु । उच्चैः द्रुतं च क्रीडन्त सुहृदः च समूहः इत ।

पृष्ठम् १२ ।

अतः मूजी टीटी च लोरेट्टा वायल नं म ल तुं गच् तः मूजी च वदत नमस्ते लोरेट्टा । एषः मम नूतनः म त्रः अस्त तथा च एषः तस्य प्रथमः पूर्वाभ्यासः परन्तु सः स्वस्य ध्वन नं प्राप्नोत इत । भवतः शब्दः नास्त क मर्थं स्मराम यदा मम शब्दः नासीत् । परन्तु तदा मया मम ध्वन स्य रहस्यं प्राप्तम् इत लोरेट्टा वायल नः वदत ।

टीटी पृच् त भवतः शब्दस्य रहस्यम् । अम् मम कृते रहस्यं मम धनुः आसीत् । अत्र भवन्तः तत् प्रयतन्ते धनुः भवतः अन्तः एव सङ्गीतं प्लवत

पृष्ठम् १३ ।

अतः टीटी धनुषः गृहीत्वा स्वस्य दक्ष णपार्श्वे चालय तुं आरभते परन्तु शब्दः नास्त । टी.टी. धनुः मम शब्दस्य रहस्यं न मन्ये इत ।

टीटी च न्ता मा कुरु । त्वं तव शब्दं प्राप्स्यस । त्वं च क नं जानास भवतः अहं च इदानीं म त्राण स्मः । ध्वन नं प्राप्य एव भवन्तः पुनः आगत्य अस्माभ : सह कदाप क्रीड तुं शक्नुवन्त । मूजी क मर्थं टीटी इत्येतत् काष्ठवायुषु न नयस ते भवतः साहाय्यं कर्तुं बहु प्रसन्नाः भव ष्यन्त इत मम व श्वासः अस्त इत ।

पृष्ठम् १४ ।

यदा ते गन्तुं भ्रमन्त तदा मूजी टीटी इत्यस्मै वदत यत् क नं भवतः इदानीं सुस्थं भवत । अम् अहं करोम । लोरेट्टा तस्याः म त्राण च मम प्रत सुन्दराः दयालुः च आसन् बृहत् बास् अप सुन्दरः आसीत् । तान सर्वाण मम रोचन्ते स्म इत । इत टी.टी.

पृष्ठम् १५ ।

मूजी प्रथमकुरसीशहनाई प्रत दर्शयत टीटी इत्यस्मै स्वस्य पर चयं कर्तुं गन्तुं संकेतं ददात । टीटी च वदत क्षम्यतां महोदया । मम नाम Tiny Tiny Triangle इत । अहं मम शब्दं अन्वेषयाम । क नं त्वं मम साहाय्यं कर्तुं शक्नोष

पृष्ठम् १६ ।

रीडा क्लार नेट् वदत यत् भवतः क च त् तन्त्र का अभवत् त्वं त्र कोणः अस । त्वं वाद्यसमूहस्य पृष्ठभागे एव अस । क नं भवन्तः जानन्त यत् ते वाद्यसमूहस्य पृष्ठभागे त्र कोणं क मर्थं स्थापयन्त यतः त्वं महत्त्वपूर्णः नास मां त्यजतु । गच् स्वस्थाने प्रव शतु पृष्ठपङ्क्तौ

पृष्ठम् १७ ।

प्रत्याख्यातं अनुभवन् टीटी पुनः मूजी प्रत गच् त मूजी च वदत आगच् तु लघु म त्र । अहं इच् ाम यत् भवान् काष्ठवायुत्र कं म लतु ब ली जो प कोलो ओल व या ओबो हॉब्सन बेस्सुन् च । अहं मन्ये ते भवतः शब्दं अन्वेषटुं साहाय्यं कर्तुं शक्नुवन्त इत ।

पृष्ठम् १८ ।

ते म ल त्वा गच् न्त मूजी च वदत एषः मम म त्रम् टी.टी. सः वाद्यसमूहे नूतनः अस्त तस्य ध्वन नं अन्वेषटुम् आवश्यकम् इत ।

ब ली जो प कोलो शीघ्रं च ्चलं करोत अरे लघु मम ध्वन ँ अन्वेषटुं केवलं १० सेकेण्ड यावत् समयः अभवत् । क ँ भवन्तः मन्यन्ते यत् भवन्तः तत् अभ लेखं ताडय तु शक्नुवन्त

पृष्ठम् १९ ।

ओल व या ओबो शान्ततया वदत यत् ब ली जो टी.टी. अतः त्वं स्वध्वन ँ अन्व ष्यस साधु अस्माकं प्रत्येकस्य अन्तः गहने स्वकीयः शब्दः अस्त् । अस्म न् खण्डे अस्माकं अध कांशस्य कृते ईखाः एव रहस्यम् अस्त् । अत्र टी.टी. मम ईखं प्रयतस्व । कदाच त् एतत् भवतः शब्दस्य रहस्यम् अस्त् इत । तथा च हॉब्सन बेसूनः अप वदत यत् आम् तत् मम कृते सर्वदा कार्यं करोत वेणुः समग्रं जगत् स्पन्दनं जीवत च करोत । अग्रे गत्वा प्रयासं कुर्वन्तु सुलभम् अस्त् एकं टूटं ददातु

पृष्ठम् २० ।

टी.टी. ईखं गृहीत्वा मुखं स्थापय त्वा फूत्करोत । ध्वन : क न्तु शब्दः नास्त् । अतः टीटी ददात reed back to Mrs. Oboe and says धन्यवादः ओबोए महोदया त्वं अतीव दयालुः अस । वेणुः न रहस्यम् । वेणुः भवतः कृते सुन्दरं कार्यं करोत परन्तु मम कृते केवलं कार्यं न करोत इत । त्वं स्वशब्दं प्राप्स्यस अहं जानाम त्वं प्राप्स्यस । अत्र एकः व चारः अस्त् । त्वं धातुन र्म तः अस भवन्तः मूजी च क मर्थं पीतलखण्डस्य प्रयासं न कुर्वन्त ते अस्माकं पार्श्वे एव सन्त

पृष्ठम् २१ ।

यथा टीटी गच् न् लसत्शृङ्गं तुरही ट्राम्बोनं च पश्यत

पृष्ठम् २२ ।

सः यद्च् या अतीव व शालं वादयं टङ्कयत । टीटी वादयसमूहस्य उत्पीडकस्य मैक्स तुबा इत्यनेन सह टकरावं कृतवान् आसीत् । मैक्स तुबा गुरगुरत पश्य कुत्र गच् स त्वं लघु प प्स्क्वीक अत्र बह : गच् तु पूर्वं अहं या फूत्करोम इतः बह :

पृष्ठम् २३ ।

मूजी च वदत मैक्स तुबा तत् दयालुः नासीत् । सः क मप हान म् अभ प्रेतवान् नासीत् । दुर्घटना आसीत् । एषः तस्य प्रथमः द वसः सः स्वस्य शब्दं अन्वेषयत इत । यथा म्याक्स तुबा इत्यस्य लसत् पीतले त्वचा लज्जया रक्ता भवत तथा सः गु जत न :श्वसत च कण्ठं स्वच् कृत्वा वदत यत् आहहह तस्य व षये क्षम्यतां । अहं मम अत र क्तं कस्यच त्व षये न च न्तयन् आसीत् । भो कदाच त् सः स्खल तः स्खल तः ट्राम्बोनः भवतः ध्वन ँ अन्वेषटुं साहाय्यं कर्तुं शक्नोत इत ।

पृष्ठम् २४ ।

सम्यक् स्मरणं यत् मूजी सर्वदा दयालुः भवेयम् इत वदत टीटी सीधा उत्त ष्ठत मैक्स तुबा इत्यस्मै वदत अस्य सुझावस्य कृते धन्यवादः तुबामहोदय । त्वं अतीव व शालः उज्ज्वलः च अस । अहं गत्वा ट्राम्बोनं पश्यन् तं पृच् ताम यत् सः मम शब्दं अन्वेषटुं मम साहाय्यं कर्तुं शक्नोत वा इत इत । गुरुप् मैक्स तुबा मृदुः भूत्वा वदत यत् मम प्रसन्नता । शुभं बालक वादयसमूहे च स्वागतम् इत ।

पृष्ठम् २५ ।

मूजी टी.टी. इत्येतत् पृच् त यत् क ँ भवता अवलोक तं यत् भवतः दयालुता म्याक्सस्य धुनम् पर वर्तय तु कथं साहाय्यं कृतवती

पृष्ठम् २६ ।

तदा एव रेमन ट्राम्बोन् वदत अरे कम्पैड्रे अत्र स्लाइड् ऑन । अहं रेमोनः अस्म । सम्पूर्णे पीतले व भागे भवता सह गोमांसः नास्त् इत ।

तदा अवा हॉर्न् वदत यत् भवन्तः स्वध्वनं अन्व ष्यन्त अस्माकं शब्दस्य रहस्यं बहु वायुः मुखपत्रं च अस्ति । शृणोतु

पृष्ठम् २७ ।
अहं डोनाल्ड ट्रम्पे अहं सर्वं बहु जानाम रेमन टीटी इत्यस्मै मुखपत्रं ददातु कदाच त् तस्य शब्दस्य रहस्यम् एव। भवता केवलं अधरं गु ज्य त्वा वास्तव कं कठ नं फूत्कर्तुं भवत इत ।

पृष्ठम् २८ ।
अतः टीटी मुखपत्रं गृहीत्वा फूत्करोत च फूत्करोत च फूत्करोत च। न तु शब्दः। न राशः टी.टी. भवतः भवतः च च्लपीतलम त्राणां कृते महत् कार्यं करोत । भवन्तः सर्वे एतावत् उत्तमं ध्वनं कुर्वन्त लसत्त्वम् अस्मिन् वाद्यसमूहे च मम गर्वं जनयत इत ।

पृष्ठम् २९ ।
यदा ते गच्छन्त तदा मूजी टी.टी. भवतः दयालुतायाः कारणात् अन्येषां मनस भावः भवत इत ।

दयालुत्वेन मम अप मनः उत्तमं भवत इत टी.टी. अन्येषां वाद्ययन्त्राणां परत दयालुतायाः व षये टी.टी.

पृष्ठम् ३० ।
सः वदत मूजी वयं तारं परत गतवन्तः। वयं काष्ठवायुषु गतवन्तः। वयं पीतले व भागं गतवन्तः इत ।

पृष्ठम् ३१ ।
अन्यत्र कुत्र मम शब्दं अन्वेष्यतुं शक्नुमः

पृष्ठम् ३२ ।
आह हा एकं स्थानं अस्ति यत्र वयं न गतवन्तः। क मर्थं मया एतत् पूर्व न च न्त तम् तत्रैव मम गोघण्टां स्थापयन्त । ताडनव भागं गच्छामः इत ।

पृष्ठम् ३३ ।
तदा ते जैकट् म्पनी इत्यस्य उदघोषं शृण्वन्त यत् टीटी त्र कोण अत्र पुनः आरुह्य मनुष्य। पृष्ठपङ्क्तौ स्वागतम् यत्र अस्माकं अध कांशः सङ्गीतं कुर्वन्तः उत्त ष्ठ तुं पर भ्रम तुं च प्राप्नुमः। मया भवतः व षये श्रुतम्। शब्दः अस्ति यत् त्वं नूतनं ताडनवाद्यं अस यत् भवतः ध्वनं अन्वेषयत । त्वं सम्यक् स्थानं प्राप्तवान् अत्र ताडनं IS भाष्यते। मम म त्राण शृणुत। मम व चारः अस्ति मम परमम त्रं केडेन्सं द्रष्टुं क मर्थं न लुठस । हे ताल अहं इच्छामि यत् भवन्तः उष्णं नवीनं त्र कोणं म लन्तु। सः दयालुः आत्मा परत भायाः च भार तः तस्य कर्मण डुलने साहाय्यं कुर्वन्तु

पृष्ठम् ३४ ।
मूजी टीटी च प्रस द्यस्य ड्रमपर वारस्य कैडेन्स स्नेर् ड्रम् इत्यनेन सह म ल तुं गच्छतः। कैडेन्सः तान् स्वागतं करोत यत् नमस्ते टी.टी. अहं कैडेन्सः अस्मि । अहं बृहत् बैण्ड् समूहेषु लघुबैण्ड् मध्ये मार्च ग् बैण्ड् मध्ये रॉकबैण्ड् मध्ये च वाद तवान् अस्मि । मम म त्राणां च लयं शृणुत इत ।
कैडेन्सस्य म त्राणां च सर्वैः शब्दैः व स्म तः टीटी वदत वाह

Cadence snare drum वदत आम् TT तथा च कं भवन्तः जानन्त यत् तान ध्वनयः बहु भवद्भः इव cool one noters
इत्यनेन न र्म ताः भवन्त
ततः केडेन्सः समीपे शय तं लघुप्रहारकं दर्शयत Check check it out TT भवतः शब्दस्य रहस्यं भव तुम् अरूढत इत ।

पृष्ठम् ३५ ।

ताडकं उद्धृत्य टीटी वदत यत् मया तत् प्राप्तम्। अहं मम शब्दं प्राप्नोम
मूजी प्रसन्नतया moooed यतः तस्याः सखी यत् अन्वेषयत स्म तत् प्राप्तवती ... तस्य ध्वन स्य रहस्यम्। टीटी इतः परं न भीतः आसीत्।

पृष्ठम् ३६ ।

वाद्यसमूहस्य व भ न्नाः व भागाः स्वकीयानां भागानां अभ्यासे व्यस्ताः अभवन् क न्तु पश्यामः यदा वयं सर्वान् एकत्र स्थापयामः तदा कं भवत

पृष्ठम् ३७ ।

मूजी इच् त यत् भवान् स्मरन्तु यदा भवान् दयालुः भवत तदा भवान् उत्तमं अनुभवत यस्य व्यक्त स्य परत भवान् दयालुः अस्त् तस्य मनस
उत्तमं भावः भवत ... तथा च भवतः दयालुतां दृष्ट्वा सर्वे अप उत्तमं अनुभवन्त ।
पश्यन्तु दयालुः भव तुं अस्मान् सर्वान् एकत्र क्रीड तुं सुन्दरं संगीतं न र्मातुं च साहाय्यं करोत ... यद्यप वयं क यत् अप भ न्नाः भवेम